

Funkcjonowanie szkoły

22 listopada 2012

Szkoła współczesna wymaga generalnych zmian, nie tylko programowych i organizacyjnych, ale przede wszystkim zmiany jej charakteru i funkcjonowania w odniesieniu do dziecka i jego potrzeb rozwojowych.

M. Kwiatkowska i S. Kwieciński zwracają uwagę na to, iż "proces przemian, którego podstawę prawną stanowi ustawa o systemie oświaty (z dnia 19 lipca 1991 r.) ma na celu większe upodmiotowienie uczniów, nauczycieli i rodziców, aktywizację i współdziałanie tych grup, demokratyzację życia szkolnego. Aktualne zmiany systemu oświaty są w dużej mierze efektem reform politycznych, społecznych i gospodarczych w Polsce, zmiana myślenia i działania pedagogicznego, która tylko niewielu osobom z kierowania oświatowego spędza sen z oczu, uwarunkowana jest ukształtowaniem postaw proinnowacyjnych u nauczycieli i wychowanków".(red. H. Kwiatkowska, S. Kwieciński, 1996, s. 221).

Jak słusznie twierdzi T. Lewowicki oświata powinna stać się " ... jednym z największych czynników demokratycznych przemian i niwelowania luki organizacyjnej i gospodarczej, jaka dzieli nasze społeczeństwo od społeczeństw rozwiniętych państw demokracji parlamentarnej". (T. Lewowicki, 1994, s. 161).

M. J. Szymański zwraca uwagę na potrzeby gruntownej modernizacji oświaty w Polsce, wskazując na:

- konieczność likwidacji nonsensów (nadmiaru kontroli administracyjnej nad szkołą i nauczycielem) i zaniedbań oświatowych z poprzednich dziesięcioleci,
- potrzebę dostosowania szkół i innych instytucji oświatowych do nowych potrzeb gospodarczych oraz zmieniających się warunków i aspiracji edukacyjnych społeczeństwa,

- efekt rozwoju nauk o kształceniu i wychowaniu, wykorzystanie dorobku własnej myśli naukowej oraz osiągnięć badawczych za granicą. (M. J. Szymański, 1992 r., s. 30-31)

Najważniejsze z punktu widzenia zarówno polityki oświatowej państwa, jak i efektywności edukacyjnej naszych szkół podstawowe idee i kierunki przemian oświaty to (por. T. Lewowicki, 1994 r., J. Wojnar, 1995 r.):

- przemiany teologii edukacyjnej,
- demokratyzacji i uspołecznienie oświaty,
- dostosowanie edukacji do rzeczywistego życia i potrzeb indywidualnych uczniów,
- przemiany funkcji oświaty opartych na nowych priorytetach edukacyjnych, wśród których szczególnego znaczenia nabiera podmiotowość uczestników procesów oświatowych, ich samorozwój i samorealizacja,
- elastyczność i samoregulacja systemu edukacji,
- znaczne zwiększenie dostępności kształcenia na poszczególnych szczeblach edukacji oraz upowszechnienie- zgodne ze standardami Unii Europejskiej – pełnego wykształcenia,
- systematyczna integracja kształcenia ogólnego i zawodowego.

Funkcjonowanie szkoły jest dziś w centrum zainteresowania społecznego. Toczy się dyskusja o szkole w wielu grupach i środowiskach społecznych nad różnymi aspektami rzeczywistości edukacyjnej, w tym także szkoły jako instytucji i organizacji społecznej, a także formy transmisji kulturowej.

Jeśli potrzebujesz pomocy w pisaniu nowej pracy z pedagogiki, to polecamy serwis [pisanie prac z pedagogiki](#) - fachowa pomoc w pisaniu prac.